

*Ministrės Pirmininkės I. Šimonytės kalba Holokausto Lietuvoje pradžios 80-ųjų metinių
minėjime*

2021-06-23

Gargždai

„Atminties kelias“ yra liūdesio kelias. Holokausto tragedija man niekada nebuvo tik abstrakcija, bet labai skausmingas suvokimas, kad neapykanta kitam, kitokiam nei tu, gali tapti tarsi ugnikalnio lava, šluojančia viską, kas tik pasitaiko kelyje.

Holokaustas – ne tik žydų tautos tragedija, bet ir siaubinga nelaimė, kuri nuskurdino ir apiplėšė visą žmoniją.

Labai svarbu prisiminti, kad Holokausto aukų statistika nėra tik skaičiai – tai žmonės, kurie svajojo, mylėjo ir buvo mylimi, kūrė ir turėjo savo misiją pasaulyje. Tai ne vien pilkas atminties akmenėlis, tai daug akmenėlių su čia gyvenusių žmonių vardais.

Istorija mus moko, kad neapykanta kaupiasi po truputį, tai nėra vienadienis procesas. Dažnai pradžioje pykčio apraiškos neatrodo reikšmingos, net gali kelti juoką, vėliau verčia atsiriboti, kol galiausiai išauga ir pradeda gąsdinti, tampa galingos, žiaurios ir jau sunkiai sustabdomos.

Todėl labai svarbu pastebėti net menkiausius neapykantos, žiaurumo daigus ir nepasiduoti abejingumui, nepristigti ryžto ir priešintis žmogiškumo erozijai. Kiekvienas mūsų esame atsakingas, kad tai, kas čia įvyko prieš 80 metų, nepasikartotų. Mes prisimename ir turime padaryti viską, kad tai daugiau niekada neįvyktų.

Noriu padėkoti visiems Tolerancijos centrų darbuotojams, kurie kasdien rūpinasi atjautos, supratimo ugdymu ir neapykantos tirpymu. Ačiū kiekvienam, nuolat primenančiam, kad kito unikalumas ir kitoniškumas yra ne problema, bet vertingiausia dovana visiems. Dėkoju šio renginio ir kitų šiemet numatomų renginių Holokausto aukoms atminti organizatoriams.

Eikime „Atminties keliu“ ir veskimės kitus. Tikiu, kad mūsų visų pastangomis nepakantumas neapykantai padės išvengti tokių tragedijų.